

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)

SSN Waldemar Płóciennik

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

w sprawie **S.J.**

skazanego z art. 165 § 1 pkt 5 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 października 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 45/22,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt V K 46/21,

1. oddała wniosek,

2. obciąża skazanego kosztami sądowymi postępowania o wznowienie, w tym wydatkami w kwocie 20 zł.

Waldemar Płóciennik

Andrzej Tomczyk

Eugeniusz Wildowicz

UZASADNIENIE

S.J. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt V K 46/21, na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

za przestępstwa z art. 165 § 1 pkt 5 k.k. i art. 164 § 1 k.k. i art. 164 § 1 k.k. i art. 183 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. oraz z art. 183 § 1 k.k.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, wyrokiem z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 45/22, wyeliminował z kwalifikacji czynu z pkt I art. 12 § 1 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 57b k.k., po czym złagodził karę wymierzoną S.J. za ten czyn do roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obniżając karę łączną pozbawienia wolności do lat dwóch.

W dniu 30 kwietnia 2024 r. obrońca skazanego wystąpiła z wnioskiem o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt II Aka 45/22, w związku z pojawieniem się w sprawie nowych faktów i dowodów, wnosząc o przeprowadzenie czynności sprawdzających w trybie art. 97 k.p.k. w zw. z art. 546 k.p.k. i „zobowiązanie prokuratora Prokuratury Okręgowego A.O., a także prokuratora Prokuratury Krajowej K.R. do przedłożenia informacji czy podejmował on z oskarżonym rozmowy, mające na celu zastosowanie art. 60 § 3 k.k. w przedmiotowej sprawie oraz zwrócenia się o dokumenty akt sprawy IV KK 244/21 Sądu Okręgowego w Gliwicach oraz II K 141/21 Sądu Okręgowego w Częstochowie w postaci wyjaśnień oskarżonego, złożonych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym”.

Podnosząc powyższe, obrońca wniosła o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt II Aka 45/22 oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt V K 46/21 i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania „celem zastosowania instytucji z art. 60 § 3 k.k. mającej na celu wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem, bądź odstąpienia od jej wymierzenia”.

W pisemnej odpowiedzi na wniosek obrońcy skazanego prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Obrońca skazanego nie wskazuje przesłanki, stanowiącej podstawę złożonego wniosku o wznowienie postępowania ani nie podaje, jakie nowe fakty i

dowody miałyby świadczyć o zasadności zastosowania wobec S.J. instytucji z art. 60 § 3 k.k. Z treści przedmiotowego pisma można jedynie wnioskować, że jego Autorka domaga się wznowienia postępowania w związku z ujawnieniem się nowych faktów świadczących o tym, że nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary wymierzonej S.J. w postępowaniu zakończonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 45/22 (art. 540 § 1 pkt 2 pkt b k.p.k.).

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku obrońca podnosi, że „po zapoznaniu się z aktami przedmiotowego postępowania oraz aktami Sądu Okręgowego obrona zauważyła, iż oskarżony od początku współpracował z organami ścigania, a to dzięki niemu doszło do skazania drugiego ze sprawców. Podał on wszystkie konieczne informacje do dokonania ustaleń przed organami ścigania. Czynił to w porozumieniu z obrońcą, będąc przekonany, iż prokurator prowadzący postępowanie sporządzi wniosek w trybie art. 60 § 3 k.k. z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, bądź nawet odstąpienia od jej wymierzenia”. Wnioskować z tego można, iż zdaniem Autorki wniosku, nastąpiły pewne ustalenia między S.J. a przedstawicielami organów ścigania, które skłoniły oskarżonego do współpracy z nimi w zamian za obietnicę otrzymania statusu tzw. małego świadka koronnego. Na tę okoliczność, jak się zdaje, obrońca wnosi o przeprowadzenie przez Sąd Najwyższy czynności sprawdzających, między innymi poprzez pobranie od wymienionych z imienia i nazwiska prokuratorów, oświadczeń w tym przedmiocie.

Przy wstępnym założeniu, że wyżej przedstawiona interpretacja pisma procesowego jest prawidłowa, a wskazane w niniejszym wniosku informacje o składanych przez prokuratorów zapowiedziach wystąpienia do sądu z wnioskiem o nadzwyczajne złagodzenie kary wobec S.J. na podstawie art. 60 § 3 k.k., polegają na prawdzie, analizując powyższe w kontekście przesłanek wznowienia postępowania należy rozważyć dwie kwestie:

- czy okoliczność podnoszona przez obrońcę mieści się w kręgu przesłanek wznowienia postępowania,
- czy w ogóle możliwe było zastosowanie art. 60 § 3 k.k. wobec S.J. w niniejszym postępowaniu.

Odpowiedź na oba wyżej postawione pytania, kluczowe dla rozstrzygnięcia przedmiotowego wniosku o wznowienie, jest przecząca, i to już z powodów wskazanych w odpowiedzi prokuratora na wniosek obrońcy.

Po pierwsze, przedstawione przez obrońcę okoliczności nie są dowodem nowym w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 lit. b k.p.k. Dla pozytywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania w oparciu o tę przesłankę niezbędne jest spełnienie kumulatywnie dwóch warunków:

- proponowany dowód ma mieć cechy dowodu nowego, tj. nieznanego wcześniej stronie i sądom orzekającym w sprawie,
- treść nowego dowodu musi wysoce uprawdopodobniać twierdzenie, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego, a więc skutkujące przyjęciem, że oskarżonego skazano za przestępstwo zagrożone karą surowszą, nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary albo błędnie przyjęto okoliczności wpływające na nadzwyczajne obostrzenie kary.

Skoro dowodzona okoliczność – a więc fakt uzgodnienia S. J. z organami ścigania, iż te wystąpią z wnioskiem z art. 60 § 3 k.k., jeśli on będzie z nimi współpracował – dotyczy między innymi stanu wiedzy oskarżonego, nie sposób uznać, że jest to dla niego dowód nowy, wcześniej mu nieznanany. A zatem dowód powołany jako podstawa wniosku nie jest tym, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. i nie może stanowić przesłanki wznowienia postępowania.

Lektura akt sprawy nie dostarcza również dowodów popierających tezę, aby w niniejszej sprawie w ogóle było możliwe zastosowanie art. 60 § 3 k.k. w stosunku do S.J.. Nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet warunkowe zawieszenie jej wykonania, na tej podstawie, stosuje się w stosunku do sprawcy współdziałającego z innymi osobami w popełnieniu przestępstwa, jeżeli ujawni on wobec organu powołanego do ścigania przestępstw informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia. Jak wynika z wykładni literalnej art. 60 § 3 k.k., sprawca korzystający z dobrodziejstwa tej instytucji musi współpracować w popełnieniu przestępstwa z przynajmniej dwiema osobami. Tymczasem S.J. współdziałał tylko z jedną osobą – współoskarżonym P.J..

Mając na uwadze, że w sprawie nie wystąpiła żadna z przesłanek umożliwiających wznowienie postępowania karnego, Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.

O kosztach postępowania wznowieniowego rozstrzygnięto na podstawie art. 639 k.p.k. w zw. z art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k.

Waldemar Płóciennik

Andrzej Tomczyk

Eugeniusz Wildowicz

WB.

[ms]